

PM 1994-09-19/Bertil Burström, Ängelholm

Bakgrundsfakta kring advokat Lena Ströms ombudsskap för Klemeco Nord AB

Med hänsyn till metod, tidsåtgång, slutresultat och övriga omständigheter finns anledning misstänka att advokaten Lena Ström, Ängelholm, varit mutad eller på annat sätt påverkad att åstadkomma rättsförlust för sin huvudman i skadeståndprocessen mot Jernmanufaktur Raco AB.

Sannolik finansiär och konspiratör mot Klemeco:

Civ ing **Sven Ålander (SÅ)**, 290624-5259, Eklandagatan 8, 412 55 Göteborg, tel 031-814590. Sommarbostad i Båstad, tel 0431-73301, -73373.

SÅ var fram till 1981 anställd som något slags försäljningsdirektör vid Svenska Varv (tidigare Götaverken) och hade med tre årslöner som avgångspremie lämnat den statsägda koncernen. Enligt uppgift hade SÅ arbetat lång tid som marknadsdirektör i Nigeria och Libyen för att sälja fartygsbaserade fabriker. Mutor och bestickning var enligt SÅ dagligen förekommande. SÅ:s världsbild har jag funnit vara krass och cynisk. (Dubbiöst nog ansåg han att "JR Ewing i Dallas" använde helt riktiga affärsmetoder). SÅ köpte 1981-82 ett antal renoveringsfastigheter i Göteborg och erhöll statliga ombyggnadslån till 3,5 % ränta. Genom fejkad överfakturerings och falska kostnadskalkyler tillskansade han sig mellanskillnaden i form av svarta pengar. Enligt egen uppgift till mig "*tjänade han per år tio gånger mer netto än han som direktör årligen tjänat brutto.*" SÅ:s fastighetsjobberi belystes f ö i Göteborgs Tidningen 1983. (Det förtjänar nämnas att affärspartnern Thomas Glücksman är en av de bedrägeriåtalade i Västra Sparbankshärvan 1994.)

Den 25 juli 1979 (första besöket hos mig skedde 9/8) kontaktades jag av SÅ, som genom affärsmannen Stålhammar (Sandvik AB) via direktör Magnus Idar, Stockholm/Monaco fått kännedom om "en intressant, patenterad spik". Jag sökte under denna tid ny exploatör, eftersom licenstagaren Essve-Produkter AB endast betalade föreskriven minimiroyalty (120 kkr/år) för att slippa tillverka och föra ut **KLEMIT**-spiken på den svenska marknaden (till förmån för tyska infästningstillverkaren och affärspartnern UPAT GmbH. Inom parentes kan nämnas att åtskilliga affärsmän och lycksökare hörde av sig till mig vid den här tiden - man tyckte Klemiten var "lika genial som gemet och hårnålen". Bland de intresserade licensspekulanterna kan nämnas prinsessgemålen John Ambler, England.

Den **6 nov 1980** skrev jag kompanjonsavtal med SÅ och den **21 febr 1981** ett licensavtal mellan mitt utvecklingsbolag FunkmentKonst AB och det med SÅ hälftenägda nystartade Klemeco Nord AB (KN). SÅ hade krävt att jag redan i juli 1980 sade upp avtalet med Essve vilket gjorde att jag därmed gick miste om 10.000 kr per månad i löpande minimiroyalty som Essve förpliktigt sig att betala (för att kunna blockera uppfinningen?). Detta krav från SÅ var troligen ämnat för att försvaga mig ekonomiskt inför SÅ:s framtida planer. SÅ ansvarade med 100 kkr i borgen för checkräkningskrediten på 350 kkr i KN men var i övrigt passiv och först i maj 1982 kunde Klemit börja säljas i Sverige. SÅ sysslade med fastighetsaffärer i Göteborg och med golfklubben i Tyringe och dess Country Club i stället för som utlovat med KN. Den bristande skötseln och finansieringen av KN medförde att SÅ i april 1983 bildade

kommanditbolaget KB Kliveco med SÅ:s bolag Ivex AB som komplementär och KN som kommanditdelägare. Jag lämnade därvid ett utökat licensterritorium och skulle liksom tidigare sköta inköp, lagerhållning, montering, packning, etikettering, ordermottagning, leverans, teknisk service, säljarstöd m m, men skulle nu få betalt med 7.000 kr i månaden. Dessförinnan hade jag följande erbjudits en engångssumma på 25.000 kr i svarta pengar men självfallet tackat nej.

SÅ:s medvetna passivitet medförde så småningom ett behov av aktieägartillskott i KN med krav från SÅ på aktiemajoritet (med för mig lätt förutsebara följder). SÅ var så säker på ett övertagande att han till utomstående meddelade att hans son Johan i fortsättningen skulle driva KN. SÅ kontaktade även styrelsesuppleanten i KN, Britt-Marie Cederholm, för att övertala och hota henne att påverka mig att acceptera SÅ:s planer ("i annat fall kommer Bertil att måsta lämna hus och hem!"). BB tog med anledning av dessa manövrer externa konsultuppdrag och gjorde sig på så vis ekonomiskt oberoende av SÅ (och KN).

I stället för konkurs för KN löste BB sedan ut SÅ den **27 juni 1984**. Efter att ha fått full insyn i KN upptäckte BB att SÅ skrivit ett falskt intyg för att få ett statligt investeringsbidrag för ett mutterverktyg som därför redan förskottsbetalts till Götarps Fabriks AB.. SÅ hade även urkundsförfalskat för att själv behålla KN:s telefonnummer i Göteborg. KN (BB) stämde kommanditbolaget och SÅ vid Göteborgs Tingsrätt i april 1985 (mål **T 301127/85**) och gjorde 11 nov 1985 polisanmälan hos Ängelholmspolisen med anledning av urkundsförfalskning. SÅ har av allt att döma med början under våren 1985 påverkat JR att minska säljaktiviteterna för KN:s Klemmit-produkter (se mera nedan). Sannolikt åstadkom han dessutom i april 1986 att Jernmanufaktur AB definitivt stoppade sin försäljning av Klemmit. SÅ fick vid förberedelsen i Göteborgs TR den **10 mars 1986** genom KN:s dåvarande advokat Bertil Uddborn beklagligt nog och mot min vilja veta att KN garanterats en viss försäljning av Jernmanufaktur.

SÅ har sökt kontakt med mig flera gånger efter den andra förberedelsen i Göteborgs tingsrätt den **14 sept 1987** och den efterföljande slutförlikningen. Vid denna förberedelse framkom för övrigt genom felsägning av SÅ att denne läst ensamrättsavtalet mellan KN och JR! SÅ ringde upp 28 febr 1989 och frågade hur det gick etc. Han påstod att han ej haft kontakt med Lars Jivede sedan vi träffades i Göteborg. Golfen i oktober blev inte av då SÅ som vanligt var i Frankrike. *Jivede däremot bekräftade 6/11 1987 att man haft kontakt med varann även senare.* Jag fick en missivlapp från SÅ 4 sept 1989 angående ett feladresserat brev från Hebel och fick telefon 14 dec -89. Blev telefonuppringd i sept 1992 efter att SÅ genom postgångsfel fått mitt brev till Högscoleämbetet. Den 1 aug 1994 ringde SÅ av någon outgrundlig anledning till min telefonsvarare och meddelade att "det vore skojigt om Du hörde av dig till mig i Båstad". Jag ringde upp honom efter någon månad och konfronterade honom återigen med mina misstankar. SÅ:s reaktion på dessa är nog rätt typiska för den psykopat SÅ är och tyder på att SÅ är skyldig till de misstänkta konspirationerna.

Något om Jernmanufaktur AB Raco's (JR) göranden:

JR fick våren 1982 ensamrätt på Klemmit-produkterna i Sverige utan andra skriftliga avtalsvillkor än en brevbekräftelse. Vd:n Lars Jivede betraktades vid denna tid och senare av SÅ överlägset och "*svag som en nolla*". Jivede var från början installationselektriker och därefter säljare hos JR. 1981 köpte Jivede, kamreren Tommy Lundgren och Staffan Malmgren företaget JR av grundaren Svante Malmgren - den sistnämndes far. Jag hjälpte åren 1982-1986 JR med olika idéer och förslag samt genom att tillsammans med säljarna besöka ett hundratal konstruktionsbyråer och arkitektkontor vilket var helt nytt för JR.

Försäljningen av Klemmit i Sverige ökade starkt år från år men tycktes märkligt nog stagnera 1985 (se trolig förklaring ovan). BB ville därför åstadkomma skärpning eller att ett nytt säljföretag tog över. JR höll då inne två betalningar till KN på sammanlagt 52.777 kronor som förföll 20/12 1985. JR erbjöd i slutet på januari 1986 sina beryktade garantier med känt resultat. (Se NJA 1992:60 om HD-domen den 25/6 1992). Den **10 mars 1986** fick SÅ genom advokat Uddborn (engagerad av KN angående det "falska" mutterverktyget) vetskap om dessa skriftliga utfästelser. under förberedande förhandling vid Göteborgs tingsrätt Vid förberedelse **14 sept 1987** vid Göteborgs tingsrätt framkom att SÅ i detalj låtit sig informeras om avtalet och fortlöpande höll tät telefonkontakt med Jivede, trots att SÅ inte hade något med vare sig JR eller KN att göra sedan mer än två år! SÅ upplyste mig även om att han spelade golf med Jivede.

Anmärkningsvärt angående KN:s ombud advokat Lena Ström, 460504-4546, (LS):

Eftersom JR trots sin skriftliga förpliktelse att inköpa för 600 kkr under 1986 inte köpt för mer än 37 kkr när tre månader återstod av året varslade jag om hävning av avtalet den 1 sept 1986. Svaret den 9/9 från JR:s advokat Mats Nilsson (vilken utformat avtalet) var överraskande och föranledde mig att genast uppsöka Ängelholmsadvokaten Lena Ström, som enligt gula sidorna uppgav sig vara specialiserad på avtals-, skadestånds- och processrätt. LS fick låna min pärm och vi sammanträffade sedan igen samt konfererade per telefon. Innan stämningsansökan slutligen beslöts att upprättas frågade jag henne om chanserna. Hon svarade då (två gånger eftersom jag bad henne upprepa svaret): *"Vinner vi inte det här målet, då finns det ingen rättvisa i Sverige!"*

I skrivelse den 19 september hävde LS avtalet per den 21 okt 1986. På önskemål från motparten sammanträffade Mats Nilsson och Jivede med oss på LS kontor den 10 oktober. Våra ståndpunkter visade sig dock helt oförenliga. Hon beordrade mig därefter att genast räkna ut skadeståndskrav och lämna kalkylunderlag trots att jag först behövde ta fram en oundgängligt viktig ny Klemmit-broschyr. Det var dock mera bråttom med LS arbete! Stämningsansökan inlämnades den **29 nov 1986**.

På ByggMässan i maj 1987 i Malmö hörde förre säljaren från JR Sören Nyberg av sig till mig. Han upplyste då om att säljarna i april-maj 1986 hade fått order om att icke försälja Klemmit såvida inte offert redan avgivits. Jag kontrollerade per telefon med de JR-anställda säljarna Torsten Säll, Janne Gustafsson och Lasse Hjorth vilka bekräftade Nybergs uppgifter, men ej ville lämna ut sig mera av hänsyn till sina anställningar. JR hade följaktligen grovt förbrutit sig mot aktivitetsplikten i pkt 5.1 i avtalet! Jag höll som brukligt LS fullt informerad och följde hennes instruktioner. Eftersom mutterverktygs-ärendet i Göteborgs tingsrätt segade sig fram bytte jag ut Uddborn mot LS.

Innan den förberedande förhandlingen i Göteborg den 14 sept 1987 tog LS och jag emot SÅ och dennes advokat Göran Bengtsson till förlikningsförhandlingar på LS kontor **fredagen den 4 sept 1987 kl 14.00**. När motparten skulle åka hem följde LS med ut i hallen. Där blev de stående mer än tio minuter under mycket viskande, tissel och tassel. När LS äntligen återkom hade hon ett vitt kuvert i handen (C5-format) som hon smög ned på en låg bokhylla till höger om dörren när hon kom in på sitt kontorsrum där jag satt och gick sedan till sitt skrivbord och började plocka med diverse papper. Jag frågade vad man talat om under så lång tid. Hon svarade att SÅ sökt jakt- och vapenlicens men ej kunnat erhålla denna på grund av min polisanmälan och nu ville han få allt ur världen.

Av allt att döma har LS förhalat tingsrättshanteringen för att avgöras först den 23 okt 1989. Vid resan till Malmö den första förhandlingsdagen fredag **29 sept 1989** (förhandling även **måndag 2/10**) diskuterade jag ånyo SÅ:s täta telefonkontakter med JR vilket hade bekräftats av Jivede förutom av SÅ själv. LS berättade då att SÅ flera gånger ringt även henne men att hon sagt till sekreterarna Christina Söderlund (Båst-75545?) och Eva Lindberg (stallg - 16863?) att inte släppa fram Sven Ålander! Att LS berättade om detta egendomliga förhållande, kan ha varit för att hellre förekomma än låta sig förekommas för den eventualiteten att SÅ själv skulle informera mig om LS-kontakterna.

ANMÄRKNINGVÄRDA FAKTA KRING DOMSTOLSHANTERINGEN:

En första och enda rättegångsförberedelse hölls i Malmö tingsrätt den **13 april 1987**. LS anmodades precisera skadestandsberäkningen senast 25 maj. Först den 22 december (!) inkom LS med detta yttrande som enbart handlade om skadeståndet. Den 26 febr 1988 inkom motparten med yttrande där tre sidor handlade om bestridande av rättsgrunderna och fyra sidor om den konsulterade revisorn Göran Nilssons beräkningssätt. Den 18 april 1988 avger LS svaromål och bevisuppgift (omnämner i förbigående JR:s medvetna försäljningsstopp). Den 31 aug -88 lämnar advokaterna Bengt Sjövall och Louise Widén svaromål och bevisuppgift. Den 6 okt lämnade LS slutlig bevisuppgift. Den 17 nov 1988 avgav Louise Widén slutlig bevisuppgift. Den 9 aug 1989 kallades parterna till huvudförhandling fredag 29 sept och måndagen den 2 okt 1989. Den 25 sept insänder LS en av henne förbisedd bevishandling (om Carl Ekbergs brev; JR:s ordförande). Den stora faktiska tidsfördröjningen (nära tre år från stämning till dom i tingsrätten!) kan vara resultatet av en överenskommelse mellan Lena Ström och JR-sidan.

Under huvudförhandlingens inledning säger Bengt Sjövall till LS ungefär följande: "*Ni har ju hela tiden grundat er talan på brott mot tre olika klausuler i avtalet, så ni borde väl nu precisera er!*" LS sätter sig spikrak och tittar sig snabbt åt sidan mot mig och mot de tre domarna och återkallar sedan muntligt avtalsvillkoren §§ 5.1 och 9.3. Jag tillfrågades ej och antog att dessa punkter skulle tas upp på måndagen då ju dessa grunder skulle styrkas bl a genom vittnesförhör med Sören Nyberg. Då Nyberg kom till tingsrätten hälsade LS knappt och tog inte ens tillfället i akt att för första gången prata med honom. När däremot revisorn Göran Nilsson anlände förde hon avsides ett intensivt samtal med denne. Jag hade till andra dagen gjort iordning en bättre grafisk bild av JR:s anmärkningsvärt dåliga och underliga försäljningsutveckling men denna fick ej förevisas enligt LS. Hon skakade overseende på huvudet när jag visade bilden för Nyberg. Vid pläderingen blev LS mycket störd av att en av de tre kvinnliga domarna satt och städade sin handväska och sedan gick bort till papperskorgen med skräpet. Pläderingen blev mångordig men hafsigt och forcerad utan tyngd. Jag hade enträget bett henne att klämma Jivede under vittnesförhöret angående dennes anmärkningsvärda kontakter med SÅ, men hon ställde endast en enda fråga utan att följa upp denna!

Nämnas bör att Advokaterna Ström & Romeling den 28 augusti 1989 flyttade till nyinköpt villa på Danielslundsg 4. Efter tingsrättens nedslående dom upplevde jag att LS inte var särskilt angelägen att jag skulle överklaga. Hennes vadeskrifter blev ej slutgiltigt klara förrän 27/11 -89 och hon var liksom tidigare svår att få tag på och senfärdig att ringa upp mig. Dessutom var hon ännu stingsligare och erbjöd sig lämna ombudsskapet (se brev LS 1989-11-30 med anledning av mitt telefax den 29/11). Vid hovrättens huvudförhandling onsdagen den **26 sept 1990** bråkade hon med rättens ordförande vid flera tillfällen om petitesseer och blev vid ett tillfälle så arg att hon gick ut för att lugna ner sig en stund. Hennes slutplädering blev starkt

avkortad varvid hon bland annat utelämnade den information om svek som lämnats av Nyberg och annan säljpersonal; de anmärkningsvärda SÅ-Jivede-kontakterna; förnufts- resp obillighetsresonemanget; ond tro; vem som utformat avtalet; styrkeskillnaden i partsförhållandet; varför avtalsförfattaren Mats Nilsson ej kallats m m. Dessutom efterkom hon ej heller mitt enträgna önskemål om att "klämma" Jivede på kontakterna man hade med Ålander och frågorna kring den medvetna passivitet som vissa säljare upplyst mig om! Advokat Sjövalles kostnadskrav lämnades jag helt ensam att ta ställning till. LS var även arrogant och kort mot NG Wijkström som kunnat vittna för Klemeco men nu satt som åhörare. Eftersom jag då börjat förstå hur saker och ting förhöll sig i juridikens värld lade jag ut texten omsorgsfullt när jag hördes som vittne av LS och Sjövall. Detta påverkade troligen hovrätten att döma till KN:s fördel.

Efteråt var jag mycket besviken på hennes insats och vädrade förlust. Därför reklamerade jag den 5/10 hennes faktura å 18.680:- som sändes 28/9 till KN d v s direkt efter hovrättsförhandlingen. Detta resulterade i att hon 8/10 omedelbart avträdde sitt uppdrag som ombud. Hovrätten biföll dock min talan och utdömde skadestånd. Jag kontaktade advokaten Claes Peyron (då vice ordf i advokatsamfundet, numera ordförande i dess disciplinnämnd) eftersom HD lämnat prövningstillstånd. Detta baserades delvis på ett tendensiöst och vinklat intyg från dåvarande Mekanförbundets chefsjurist Bengt Kriström vars fru var arbetskamrat med Jivedes fru! (Detta intyg har ej registrerats hos Mekanförbundet enligt Kriströms sekreterare).

Efter förlusten i HD analyserade och sammanfattade jag läget och gick igenom ärendet med Folksams sakjurist Rolf Olausson i Stockholm och Bror Runerius i Malmö. Folksam bekostade en opartisk rättsutredning genom advokat Sven Jernryd, Lund, som jag därför kontaktade i december 1992. (Advokat Sten-Ivar Larsson som först rekommenderats av Folksam hade då märkligt nog samma kontorsrum som företrädaren Mats Nilsson haft vilken skrivit avtalet (!) och ansåg sig därför jävig). Utredningen presenterades i mars och sändes av Jernryd till LS den 24 mars 1993 dock utan verkan.

Stämningsansökan mot Lena Ström inlämnades till Ängelholms tingsrätt den 7 juni 1993, nr T 341/93. Klandertalan mot advokatsamfundets skiljedom angående den reklamerade fakturan på 24.405 kr har akt nr T 571/93. Min första disciplinanmälan mot LS med nr AD 766/91 lämnades utan åtgärd. En andra anmälan med de bortredigerade klagomålen insände jag den 4 maj 1994 med nr D 425/1994 MH.

LS har envetet vägrat tala med kollegan Jernryd eller ta något ansvar för sitt handlande. Ansvarsförsäkringsbolaget Wasa har i princip medgett utbetalning men detta kräver ett godkännande av LS. Hennes förklaringar är enligt Jernryd och kollegan Ulf Jönsson (som medverkat i utredningen) ej sakligt grundade. Enligt hennes ombud Lars Laurin är hon "förbannad för påhoppet" och f ö bestämmer Laurin uppläggningsen! Kontorsvillan såldes våren 1994 och LS har tagit ett sabbatsår från 1 juli 1994 för att studera! (Franska och EU-rätt etc?). Advokatfirmans tidigare hälftenägare Hanserik Romeling har under våren-94 flyttat till Östergatan 29, tel 0431-13670.

BERTIL BURSTRÖM, Klemeco Nord AB, Ängelholm
Tel 0431-33280 Fax -33281